

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/9/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012715
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125012715.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Juraja Dziaka a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., v konaní o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20.11.2025, sp. zn. 105PP/62/2025, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.01.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/25/2022 zo dňa 14.09.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/132/2022 zo dňa 22.12.2022 a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/282/2021 zo dňa 28.10.2021, v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/282/2021 zo dňa 27.03.2025.

Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č.l. 35-38 spisu.

Proti tomuto uzneseniu ihneď, po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený A. B. (č.l. 32 spisu), ktorú do konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu písomne neodôvodnil.

Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí sa vzdala práva na podanie sťažnosti (č.l. 32 spisu).

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia na 20.11.2025, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody ako aj k jeho postoju k spáchanej trestnej činnosti, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Následne okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienene prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienene prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú splnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a tiež skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu, a preto by táto možnosť mala byť umožnená len odsúdenému, u ktorého je reálny predpoklad, že uložený trest splnil svoj účel aj bez potreby celkového výkonu tohto trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Súd preto musí skúmať všetky okolnosti svedčiace o možnostiach prevýchovy odsúdeného, ako aj jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd správne konštatoval, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmienčné prepustenie, teda vykonal potrebný súčet pomerných častí postupne mu uložených a nariadených trestov, avšak odsúdený nespĺňa ani jednu materiálnu podmienku, nakoľko odsúdený svojím správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie a tiež nemožno od neho bezpečne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Krajský súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Nad rámec odôvodnenia krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku, táto sa viaže podľa jej gramatického znenia striktnie na správanie odsúdeného vo výkone trestu. Polepšením v jej zmysle sa v resocializačnej rovine rozumie vývojový proces vnútornej premeny osobnosti odsúdeného, ktorá sa navonok prejavuje práve v jeho chovaní a správaní v podmienkach výkonu trestu. V súvislosti s rozhodovaním o prípadnom podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody plnenie tejto podmienky preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláške, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáчанию trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Pokiaľ teda ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok, predpokladaných v ustanovení § 66 ods. 1 Trestného zákona, t. j. preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu, prvostupňový súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku nespĺnil. Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou okresného súdu, že vzhľadom na negatívne poznatky týkajúce sa správania odsúdeného a skutočnosť, že odsúdený od 09.12.2021 získal len 4 disciplinárne odmeny a napriek tomu, že ide o mladého človeka, neabsolvoval počas výkonu trestu žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania, nemožno hovoriť o polepšení odsúdeného v takej miere, v akej to má na

mysli citované ustanovenie § 66 Trestného zákona. K jeho odôvodneniu ešte sťažnostný súd dopĺňa, že aj keď je aktuálne správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody na požadovanej úrovni, len dobré správanie sa odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život. Podľa názoru krajského súdu u odsúdeného je badať známky polepšenia, avšak od uloženia tak závažného disciplinárneho trestu (dňa 03.06.2024-celodenné umiestnenie do uzavretého oddielu na 5 dní) neubehla tak dlhá doba, aby mohol súd konštatovať splnenie prvej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie. Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúcich nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život. To znamená, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku. Navyše je potrebné prihliadnuť aj na zaradenie odsúdeného v ústave na výkon trestu odňatia slobody, ktorý trest odňatia slobody si aktuálne vykonáva v ústave s minimálnym stupňom stráženia, pričom v rámci diferenciacie je umiestnený v diferenciacnej skupine „B“, čo rovnako svedčí o potrebe prísnejšieho režimu, ktorý je základom diferencovaného zaobchádzania.

Pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

V tejto súvislosti, keďže výkon trestu na odsúdeného nepôsobí dostatočným výchovným vplyvom, aj podľa názoru krajského súdu nie je možné konštatovať, že je daný dôvodný predpoklad, že v prípade jeho podmiennečného prepustenia povedie riadny život. Sťažnostný súd, rovnako ako prvostupňový súd, pokiaľ ide o sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, poukazuje na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, z toho 2-krát za prečin krádeže a 1-krát za zločin legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona. Nemožno opomenúť skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/282/2021 zo dňa 28.10.2021, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g). ods. 2 písm. b) Trestného zákona (skúšobná doba do 29.10.2025), dopustil spáchania trestných činov, za ktoré si aktuálne vykonáva nepodmiennečný trest odňatia slobody (zločin legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona). Odsúdený teda ani možnosť, ktorá mu podmiennečným odsúdením bola poskytnutá na nápravu, nevyužil a dopustil sa opätovne protiprávnej trestnej činnosti. V tomto prípade recidíva odsúdeného nepochybne svedčí v prospech záveru okresného súdu, že ani predchádzajúce podmiennečné odsúdenie, či uloženie peňažného trestu (uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/102/2021 zo dňa 08.05.2021) zjavne nemali na osobu odsúdeného požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nezabránili v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

Krajský súd ďalej uvádza, že pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení nezanedbateľnú úlohu zohráva aj povaha spáchaných trestných činov, ktoré musia súdy pri svojom rozhodovaní taktiež vždy zohľadňovať v zmysle § 66 ods. 2 Trestného zákona. V tomto prípade možno zopakovať, že odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody za spáchanie zločinu legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona so zaradením na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Následne bol odsúdenému uložený v poradí druhý uložený trest odňatia slobody, konkrétne uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/282/2021 bol nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/282/2021 zo dňa 28.10.2021, ktorým bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmiennečným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 4 roky, ktorý by mal odsúdený vykonávať od 09.08.2026 do 06.02.2028.

Z predchádzajúceho života odsúdeného teda možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti, nateraz prevyšujú nad ochotou žiť riadny a slušný život, keď možno konštatovať, že ani doposiaľ uložené tresty sa u neho evidentne minuli účinkom a nevzal si z nich žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času doposiaľ vždy pokračoval v páchaní ďalšej rôznorodnej trestnej činnosti. Nanajvýš krajský súd v tejto súvislosti u odsúdeného poukazuje na menej priaznivú

resocializačnú prognózu na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, ktorá taktiež nesvedčí v prospech novej prognózy, že odsúdený povedie na slobode riadny život.

Zohľadňujúc absenciu zvýšenej snahy po náprave v ústave na výkon trestu zo strany odsúdeného, menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného, ako i povahu trestných činov, pre ktoré je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, krajský súd konštatuje, že práve predčasným ukončením výchovného pôsobenia uloženého trestu a participácie na individuálnom programe zaobchádzania v podobe podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebolo možné dosiahnuť jeden z účelov trestu, a síce vytvoriť podmienky a pripraviť odsúdeného na riadne vedenie života po výkone trestu a odradiť ho od recidívy trestnej činnosti.

Uvedené tak možno uzavrieť s tým, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je v súčasnosti možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Krajský súd predmetný záver vyslovil po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, teda nielen s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného, ale primárne s poukazom na priemerné správanie sa odsúdeného počas pobytu vo výkone trestu, no zohľadnil tiež závažnosť spáchanej trestnej činnosti, za ktorú je vo výkone trestu, stredné riziko recidívy trestnej činnosti a tiež výsledky kvalifikovaného prognózovacieho nástroja (Crime Risk Assessment), ktorý ustálil, že resocializačná prognóza sa u odsúdeného javí ako menej priaznivá. Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná. Z vyššie uvedených dôvodov aj krajský súd má za to, že u odsúdeného nie sú splnené zákonné podmienky na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, preto v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.